

LENE FAUERBY

En iskold grav

LæseLyst 17

1. kapitel

Kasper Et afbud

Det buldrer på døren. Da Kasper åbner den, vælter Morten ind i det lille rum. Han er helt rød i hovedet. Det krøllede hår står til alle sider.

“Har du hørt det!” råber han og ser vildt på Kasper. “Henrik har meldt fra! Den skide fucking idiot! Han har bare meldt fra! Sådan!”

Morten smider sig i Kaspers eneste gode stol. Kasper står bare og stirrer på vennen. Så lukker han døren.

“Hvad siger du? Har Henrik meldt fra?”

“Ja, for fanden,” siger Morten vredt.

“Men ...” Kasper sætter sig på sengen over for Morten. Det hele kører rundt i hovedet på ham.

De har planlagt det i et helt år. Alt er parat. Der er kun seks uger tilbage. Så er de af sted på det store eventyr. De skal op at vandre på en af de smukkeste gletschere i Grønland.

Copyright © Lene Fauerby,
Nyt Dansk Litteraturselskab og Bibliodan
Udgivet af Nyt Dansk Litteraturselskab
og Bibliodan
Forsideillustration: Eckhard Schmitt
Redaktion: Liselotte Kulpa
Grafisk tilrettelægning: Tina Hundewadt
Bogen er sat med Times New Roman
Tryk: Grafia, Søborg 2006
1. oplag 2006
ISBN: 87-89793-19-6

De er fem i gruppen. Fem venner, som har fulgtes ad på mange ture.

De har forberedt sig længe. De har været på gletscher-kursus i Norge. De har spinket og sparet til billetten og udstyret. De har trænet sig op fysisk. Og de har holdt glade aftener, hvor de har talt om mødet med den store is. Om de dybe sprækker, om midnats-sol og høje bjerge.

“Hvornår har du talt med ham?” Kasper ser på Morten.

“For en time siden. Jeg kom så hurtigt, jeg kunne. Han ringede til mig på mobilen og flæbede: “Jeg kan desværre ikke.” Morten laver sin stemme om, så den bliver en parodi på Henriks.

“Jeg ringer til ham!”

Kasper tager sin mobil. Han har haft den på lydløs. Der er ét ubesvaret opkald. Det er fra Henrik. Han ringer op.

En lav stemme svarer i den anden ende.

“Henrik for helvede, hvad har du gang i ...?” Kasper kan ikke lade være med at råbe.

Henrik rømmer sig.

“Jeg er ked af det, men...”

Kasper afbryder ham.

“Jamen, det hele er jo klart! Vi har betalt vores billetter! Vi har købt udstyr!”

“Jeg kan få pengene tilbage for min billet,” siger Henrik stille. “Eller måske kan I finde en, der vil tage min plads?”

“Finde en! Hvem skulle det være? Det kan vi da ikke bare! Og det er jo dig, der skal med. Det er jo dig, vi vil have med. Hvad sker der?”

Henriks stemme er stadig lav, men nu kommer der noget hårdt i den.

“Det kan ikke lade sig gøre, at jeg rejser. Det er privat. Og jeg vil ikke tale om det. Ikke nu! Min beslutning er taget. Farvel.” Ved det sidste ord knækker Henriks stemme over. Så afbryder han.

Kasper stirrer på sin mobil. Så ser han over på Morten.

“Der lyder, som om der ikke noget at gøre. Han virker totalt afvisende. Hvad mon der er galt?”

Morten retter sig i stolen og ser på Kasper.

“Der er vel bare sket det, at den der lille søde Anne har været der.” Morten laver sin stemme om til en tynd pige-stemme. “Åh nej, Henrik, jeg kan altså ikke undvære dig i hele seks uger. Du er nødt til at